

Af Ungkvæg var der ved Vurderingen 7, 3 Aar efter 77 og 6 Aar efter 98. Derimod er Faareholdet gaaet ned fra 71 til 18 og saa igen steget 3 Aar efter til 22. Af Svin har der været 192, 3 Aar efter 226 og efter 6 Aars Forløb 300. Man ser her, hvordan disse Besætninger ere stærkt stigende endog efter 3 Aars Forløb. De bør ogsaa huske paa, at en saadan Landarbejder gaar mindre og mindre ud paa Arbejde Aar for Aar, efterhaanden som han faar sin Bedrift i Stand og Besætningen forøget.

Jeg skal ogsaa nævne Dem nogle Tal fra 1905, altsaa det næste Aar efter den nye Lov, hvor der har været foretaget Tilsyn. Der blev oprettet 137 Brug. Der var paa dem 50 Heste, i 1908 var der 132 Heste. Ærede Medlemmer ville se, at det er nær ved en Hest til hvert Husmandsbrug. Der var 334 Køer i 1905, i 1908 var der 430, det er altsaa over 3 Køer for hvert Husmandsbrug. Der var desuden 45 Stkr. Ungkvæg i 1905 og 181 i 1908. Det ærede Medlem vil saaledes se, at der til disse Husmandsbrug allerede er naaet op til 1 Hest og mellem 4 og 5 Kreaturer i Løbet af 3 Aar. Svineholdet er ogsaa steget fra 360 til 481, medens Faareholdet er gaaet ned fra 39 til 27. Det ærede Medlem vil altsaa se, at man allerede har naaet det Maal, som han mener, at vi skulde naa, og som jeg mener ingenlunde er for højt, tværtimod for lavt, og som vi efter det foreliggende Forslag ville kunne naa betydelig op over. Jeg skal herom endnu kun sige, at netop dette smukke Resultat, som jeg maa indrømme oversteg mine Forventninger, har været mig den bedste Glæde og Opmuntring i de sidste 8 Aar, hvor den største Del af min Tid har været optagen af denne Sag.

Som jeg nævnedes forleden, ønsker jeg, at vi maa gaa noget videre, end her er foreslaaet, for virkelig at naa selvstændige Husmandsbrug. Vi hørte ganske vist den højtærede Finansminister beklage sig noget over de Penge, der skulde bruges. Det hedder jo, at vi skulde spare, det blev ogsaa sagt af det ærede Medlem fra Svinninge (K. Pedersen), og jeg er enig med ham deri, at der er mange Ting, som i høj Grad tale derfor, som Forholdene i det hele stille sig. Det gælder kun om, at vi spare paa de rigtige Steder. Men skønt vi tale meget derom, forekommer det mig, at vi ikke have den Evne, der skal til for at gennemføre Sparsommelighed i Praxis. Det gælder ikke alene dette høje Ting, men det gælder i lige saa høj Grad den

højtærede Regering. Dette Lovforslag har ikke vist nye Veje, det vilde ogsaa være højst urigtigt af en Landbrugsminister, naar vi ere inde paa den rette Vej, at ville vise os andre. Her gælder det om at bygge videre og uddybe det Spor, man er inde i. Det er det, der er sket. Jeg tror, det foreliggende Lovforslag er et godt Grundlag for en Forhandling om denne vigtige Sag, og jeg føler mig overbevist om, at efter at den højtærede Landbrugsminister i det hele har stillet sig saa velvilligt, kunne vi med Tillid gaa til en Forhandling om dette Spørgsmaal og være sikre paa at naa et godt Resultat.

Bluhme: Jeg kan i alt væsentligt slutte mig til den ærede sidste Taler (Pedersen-Nyskov) i hans Imødegaaelse af de forskellige Indvendinger, der have været gjorte imod det foreliggende Lovforslag. Det gælder en Lov, som ikke findes i noget andet Land, og som vort Folk kan være tilfreds med at have gennemført. Det gælder da om at fortsætte og udvikle den Lov, som foreligger, uden at man derfor behøver at bebrejde nogen, at man ikke gør store Spring frem til en uvis Fremtid.

Der er enkelte af de mod Loven fremsatte Indvendinger, som jeg gerne yderligere vil imødegaa. Som det vil erindres, var det en Højreregering, som forelagde Lovforslaget, og saavel den daværende Minister som Tinget her oven over lagde særlig Vægt paa, at det skulde være en Lov, hvorved man skaffede Landarbejderne Besiddelser, men ikke for store Besiddelser. Man gik ud fra, at det var nyttigt, at de fik smaa Jordlodder, saa at de kunde gøre Arbejde omkring paa de større Landejendomme. Dette var navnlig det Maal, man fra Højres Side søgte at naa. Fra Venstres Side blev det hævdet, at det Maal, man vilde naa, for en stor Del var at bringe Jorden under en bedre Kultur samtidig med, at man gav de fattigste Folk paa Landet Lejlighed til at faa selvstændige Hjem. Det blev navnlig fra det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (Mads Larsen) stærkt fremhævet forleden Dag, at det, man skulde opnaa, var, at den Masse af Jord, som laa i vort Land og blev slet dreven, kunde komme under hensigtsmæssigere Drift samtidig med, at man skaffede mange selvstændige Hjem. Det er jeg fuldstændig enig med ham i. Det er taabeligt at ville lægge Vægt paa at skaffe Huslodder til Veje for at skaffe Arbejdskraft paa Landet, thi jo flere Huslodder der skabes, i jo højere Grad op-